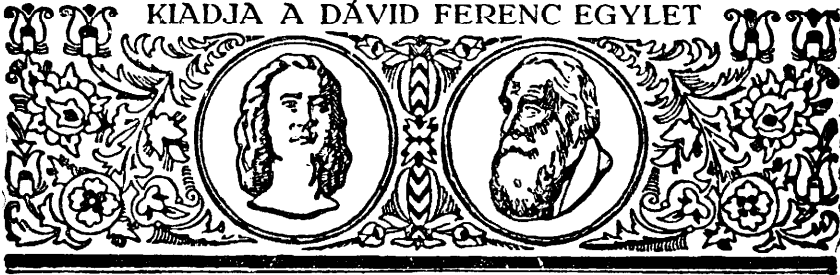

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKOLCSOS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYLET

Alapította: DR. BOROS GYÖRGY.

Törvényszéki lajstromozási szám: 128.
(Dos. No. 484—1939. Trib. Cluj.)

Felelős szerkesztő: BENCZÉDI PÁL.

Cluj, Cal M. Foch 12. II. emelet 22. ajtó.

„Örök Székely“.

(Orbán Balázs emlékére).

Századok mesgyéjén = vészben és viharban = Ám az örök Székely — hősök ivadéka ;
Áll az örök Székely ... Áll és hervadatlan Nem hiába szülte csodálatos Réka, —
Tilalomfa-módra hordja koronáját ; Bárki-fia előtt gyáván meghátráljon ?
Legendák kövéből szövö a ruháját. Inkább, hogy mindéig a vártán megálljon !

Ott, ahol a nap kél, erdős hegyek tája Meg is állott hiven, utolsó csepp vérig,
Több mint ezer éve — törzsökös hazája ; Mint oroszlan, harcolt ... Kik a hazát védik,
Tengerszem környékén, ott az ő sásfészke, Látták őt dalolva csatába rohanni ...
Virágos völgyekben csöndes menedéke. Lobogó zászlókat soha föl nem adni ...

Cimerében a hold vetekszik a nappal, Áll a vártán most is ; cke szarva mellett ;
Hét szép büszke várát csillagó arannyal Havasi mezőkön nyájakat legeltet.
Szórná bé vidáman s fölöttük az égbolt Gonddal simogatja békés házatáját,
Tiszta-kék, sugárzó, mint amilyen rég volt. Szivszakvda védi drága Szentegyházát.

Sasmadarunk szépen kiterjeszti szárnyát : Elmereng a multon, gondol a jövőre,
Látom átvonulni dicső multak árnyát Keserü jelenben boldog csztendőre ;
Napbanézó szemén s hallom, amint szálldos Ha majd a fényes nap lemosolyg reája,
Hangos vijjogással magas sziklaszálhoz ... S megjön az ő régi, hú írdeákja ...

Most a Hargitára, majd a Székelykörre, Megjön Orbán Balázs — Poraiból menten
Keresztesmezőn át — fel a Cenktetőre ; Ujra támad ... Ő az ! ... Első a seregben ;
Meg-megrázza magát, hull a tolla szerte, Szívét hozza Néked, vitéz székely népe !
Hahogy őseinket török-tatár verte. Századok mesgyéjén fölragyog a képe ...

Isten kezében a nyüzsgő osztovátá, Jobbra-balra tekint... Itt is, ott is megáll...
Suhanó csöveit váltja, egyre váltja. Szejkefürdő táján, egy bús sirhalomnál
Majd, ha kedve támad, nagyokat ránt rajta, Tilalomfa-módra hordja koronádat :
Hogy megrendül belé az Olt s Maros partja. Legendák kódéből szövö a ruhádat.

JÓZAN MIKLÓS,

Biblia.

— Részlet Dr. Csiki Gábornak „Gondolatok a hit világából” című, közelebbről megjelent művéből.

Legértékesebb könyv minden könyvek között. Egyszázkilencvenhét nyelvre van lefordítva. Nincs még egy könyv a világon, melyet az emberek még csak megközelítőleg is olyan nagy megbecsülésben részesítenének, mint a Bibliát. Templomokban, iskolákban igehirdetők, vallásitanítók évszázadok óta a benne foglalt igazságokat tanítják, de tartalmát még ki nem meríthették, nem is fogják kimeríteni soha, mert tartalma mérhetetlen. Ott van minden jó keresztény házában. Amerikában ott van a szállodák szobáinak asztalán is, hogy a fáradt utas belőle lelki erőt vegyen. Az egyetemeken könyvtáraiban azonban hiába keresnők. Az egyetemeken tanácsa úgy gondolkozik, hogy a Bibliának nem a könyvtárakban, hanem az egyetemi polgárok íróasztalán van a helye, hogy mindig kéznél találják. Mikor Stanley és társai felfedező utjukra az északi sarkra indultak, a legszükségesebb élelem mellett válogatott, értékes könyveket vittek magukkal lelki táplálékkul. Amint utjuk egyre nehezebbé vált, egymás után dobták el az értékesebbnek értékesebb könyveket, hogy terhükön könnyítsenek és előre juthassanak. Amikor céljukhoz értek csak egy könyvük volt, a legértékesebb: a Biblia.

Nehéz volna azonban megmondani, hogy vajjon az a megbecsülés-e nagyobb, melyben az emberek a Bibliát részesítik, vagy az a tudatlanság, mely a Biblia keletkezését és igaz értelmét illetően az emberek között mutatkozik. Érthetetlen a nagy tudatlanság, mely az emberek között épp azzal a könyvvel szemben található, melyet minden könyvnél értékesebbnek tartanak és jobban megbecsülnek. Közé lehet ehhez a tudatlansághoz annak is, a legnagyobb és a legerősebb keresztény egyház a Bibliát hívei kezéből kivette és magyarozatának jogát papjai számára tartotta fenn.

A Biblia eredetét illetően általában két felfogás van a köz-tudatban. Az egyik szerint a Biblia a maga teljes egészében Istentől származott: minden szavát Isten mondotta tollba az íróknak; így minden szava csalhatatlan. Tévedés, ellentmondás benne nincs, nem lehet. Csak az ember téved, aki abban ilyen gyarlóságot felfedezni vél.

A másik felfogás szerint — mi is ezt valljuk — a Biblia egy valláserkölcsei igazságokat tartalmazó irodalmi termék. Legértékesebb az összes hasonló tartalmú irodalmi művek között. Emberek írták emberek számára. Az írókat Isten lelke inspirálta, mint ahogy az igazi nagy írók és költők ma is isteni inspirációra írják műveiket, költeményeiket. Az a tény is, hogy a Bibliában sok olyan dolgot találunk, amit ma elfogadni nem tudunk, mert a józan ésszel és a természettudomány megállapításával is ellenkezőnek, valamint az a sok ellentmondás is, mely benne kétségtelentül található, azt bizonyítja, hogy a Bibliát emberek írták, kiknek tu-

dományos műveltségük és természettudományi ismeretük abban a korban a maihoz képest még nagyon fogyatékos volt. S mivel a Biblia emberi mű, minden szava nem csalhatatlan. Még csak azt sem lehet mondani, hogy a maga nemében egyetlen. Hasonló tárgyú könyv nem egy van még a világon. Azt azonban állíthatjuk, hogy minden hasonló tárgyú könyvnél értékesebb, mert a valláserkölcsi eszmék és gondolatok legszebb és leggazdagabb gyűjteménye. Helyesen értelmezve hitünket erősíti és erkölcsileg emel annyira, amennyire egyetlen más könyv se ezen a világon. Amint Lincoln Ábrahám mondá: „a Biblia a világ legértékesebb könyve.“

Hitünk szerint tehát a Biblia a világ legértékesebb könyve. Mint minden más irodalmi termék, a Biblia is tudományos vizsgálatunk tárgya. Tudományos vizsgálatunk eredményeként tudtuk meg, hogy a benne összefoglalt könyveket különböző korokban más és más emberek írták. Az írókat azonban Isten lelke inspirálta, mint ahogy ma is mindenki, aki valami értékest, halhatatlant alkot, Istentől veszi az ihletést. Ez azonban világért se azt jelenti, mintha Isten szószerint diktálta volna az egyes íróknak tollba a Bibliát. Még csak gondolni se szabad arra, mintha azok a tévedések és ellentmondások, melyek a Bibliában kétségtelenül találhatóak, Istentől származtak volna. A Bibliát is emberek írták s így ezen is, mint minden emberi művön, mutatkozik a gyarlóság jegye: minden szava nem csalhatatlan. Még azt se várhatjuk, hogy az élet minden esetére megfelelő útmutatást adjon. Hiszen az élet ma olyan esetek elé állít, amilyenekről a Biblia íróinak csaknem két, vagy háromezer esztendővel ezelőtt fogalmuk sem lehetett.

Ez a hit, melyet a józan ész és a tudományos kutatás eredménye támaszt alá megdönthetetlenül, semmivel sem szállítja alább a Biblia értékét. Nincs senki, aki ezt a könyvet jobban megbecsülne, mint mi. Az isteni kijelentés legértékesebb könyvének tartjuk annak ellenére is, hogy azok, akik utján a kijelentés történt, emberek voltak és ter nézett tudományos ismeretük a miénkéhez képest fogyatékos volt. Olyan szép és értékes valláserkölcsi tanításokat, mint a Bibliában, sehol, egyetlen más könyvben sem találunk. A világ legszebb és legigazabb vallásának szent könyve. Minden más könyvnél többre becsüljük, minden más könyvnél jobban szeretjük.

Templomban.

Dull Lászlóné Szent-Iványi Anna.

Milyen fenségesek e komorló falak!
Körültem nincs más semmi csak az áhítat
S a tisztaság. De jó most itt lenni Uram
A közeledben. egyszerű hajlékodban
Feléd ágaskodó szent vágyakozással.

Ugy érzem előtted magam, mint kis gyermek
Akiben ezerféle gondolat szunnyad [mek
És vágyva vágyom megfogni erős kezed,
Hogy vezetted rójam a rögös utat
És letöröljed olykor verejtekemet.

Ó mert Te e házban lakozol, imádság
Háza ez, a sóhajtás itten könnyűvé
Válik s a szívben elcsitul a gonoszság
Suttogása s minden gondolat Istené...
Szabadon szárnyaló tiszta rebbenéssel.

Miért a bánat sulya mázsányi teher?
S itten, mintha Isten leemelné rólam,
Itt marad falaid közt, lábaidnál hever,
Már nem vergődöm töprengő kínos gond-
Boldogan távozom megkönnyült [ban...
[szívemmel.

Az édesanya.

(A kolozsvári unitárius elemi iskola 1940. év május 5-én tartott anyák napjának megnyitó beszéde)

Mélyen tisztelt közönség, kedves szülők, drága jó édesanyák!

Anyák napjára, — a hála ünnepeére gyűltünk itt össze, hogy egy pillanatra megálljunk az anyai szeretet és önfeláldozás oltárképe előtt s abból a megmérhetetlen sok jósból és szeretetből bár egy csöppnyit fizessünk vissza, amit anyáinktól kapunk.

Ünnepelni jöttünk — és én szeretném, ha ez az ünneplés igazi, meghitt, családias, meleg lenne, ahol ez a sok-sok gyermek egyetlen gyermekként hajtana térdet és fejet a legnagyobb földi szentség: az édesanya előtt!

Ajándékot is hoztunk Nektek édesanyák: — virágot! Gyermeki szívünk érzéseit kifejezni mit hozhattunk volna szebbet, mint ezeket az ártatlan májusi virágokat?

Boldog az a gyermek, aki édesanyja kezére borulva élő virággal is köszönheti őt ezen az ünnepen, de örülünk mi is, akik csak képzeletünk szárnyán küldjük el lelkünkben a gyermeki hála legfrissebb virágait; — messze... messze...; — haza..., oda, ahol a legjobb anya, a mi édesanyánk van. Mert mindenikünk saját édesanyjának hozta e virágokat. Kezünkben és lelkünkben virággal egy érzéssel járulunk Isten trónusához áldást kérve, de minden gyermek más-más anyáért imádkozik: *az övéért*. Képzeletünkben a saját édesanyánk él a legjobb anyaként s mi ezen az egyetlen anyán keresztül szeretünk és áldunk minden anyát.

Fiatalon vagy ősz hajjal, vidáman vagy gondtól barázdált homlokkal, de nekünk ő a legkedvesebb, legjobb. Nekünk ez az anya énekelt valamikor bölcsődalt, ez fogta kezünk, amikor tipegő lépéssel járni tanultunk, ez kötözte be a játék hevében kapott első sajnó sebet.

Ő csókolja le ifju homlokunkról a gondredőket, mikor a váratlanul ránszakadt élet utvesztőiben nem találjuk a helyes irányt. S ha az életbe érkezünk, — erősek, szilárdak vagyunk, — akkor is, de jó édesanyánk megértő, becézgető jószágához menekülni a sok meg nem értésből...

»Hogy mi Ő nekünk, azt el nem mondhatjuk,
Mert nincs rá szó, nincsen fogalom,
De megmutatná a nagy veszteség,
Ha elszólitná tőlünk Őt az ég.«

mondja nagy költőnk és mennyire igaza van. Mig érezzük napról-napra anyáink örökös gondosságát, meleg szeretetét — nem tudjuk eléggé értékelni, eléggé megbecsülni őket.

Pedig hány ember, hány gyermek van, aki soha sem ismerte az anyai simogatás puhaságát, az anyai ölelés melegségét, csókának balzsamát. Hányan veszítik el akkor édesanyjukat, mikor a legnagyobb támaszra szorulnak. Ezekhez kellene minékünk el-

menni, megkérdezni, hogy ki ő nekünk? — ezek a szegény árvák megtanítanak arra:

»Hogyha nincsen valakinek,
Már nem él az édesanyja,
Nem pótolja a világnak
Sem a kincse, sem aranya«.

Akkor biztosan nem okoznánk annyi fájdalmat nekik. Szépen tanulnánk, szófogadók, engedelmesek lennénk, mint kisgyermek — megértőbb nagylányok és fiuk, akik soha sem okoztak fájdalmat az anyai szívnak.

Provence népének ajkán él egy gyönyörű legenda, ami a legtalálóbban fejezi ki az anyai szív megmérhetetlen szeretetét és megbocsájtását: „A kegyetlen fiu megölte anyját, hogy szívét kedvesének vihesse s ezáltal annak kegyeit megnyerje. A szerelmes ifju szaladt a kitépott vérző anyai szívvvel, hogy minél hamarabb célhoz érjen vele. Siettében megbottlott — és elesett. Ekkor aggodalmasan szólalt meg az anyai szív: Nem ütötted meg magad, édes gyermekem?!...“

Hányan ismerhetnénk saját magunkra ebben a kegyetlen ifjuban. Vagy azt gondoljuk, hogy csak gyilokkal lehet kitépni az anyai szívet? Nem gondoljuk, hogy egy durva szó, feleselés, szófogatatlanság mindig egy-egy tördőfés édesanyánk szívébe. És, ha egész élete munkáját, fáradságát, nélkülözését, szenvedését látja meghiusulni az anya gyermekében, — akiken csalódott, — vajjon nem kitépte-e az a gyermek anyjának szívet? ...

De anyáink jósága itt is határtalan: mi sohasem tudjuk, mikor bántjuk meg, mert gondosan őrködnek, hogy gyermeki szívünkhöz még lelkiismeretfurdalás se férközhessék büntetésként. A bűnhődés csak akkor jön, ha már elhagytuk őket. Jól tudjuk azt is, hogy ezzel okozunk legnagyobb fájdalmat nekik és mégis elhagyjuk, mert elhív, elcsábít az ismeretlen, a világ, az élet tőle. Jól megy sorunk: megelegetettek, boldogok vagyunk, csak valami mindig hiányzik — egy kis jóság, megértés, őszinteség, igazi szeretet...

Ezt az érzést megmagyarázni nem lehet, de szürke estéink egyedüliségében szemünkbe csalja a könnyet, sirni szeretnénk. Ugy érezzük, hogy senki sem ért meg, senki sem szeret, senkink sincs a világon. Ilyenkor bűnös gyermeki szívünk ösztönösen érzi meg, hogy ez csak a méltó büntetés és kétségbeesve menekül vissza édesanyánkhöz, mert tudjuk, hogy ő mindig megbocsájt, megvigasztal és letörli könnyeinket...

Most is így jöttünk Hozzátok édesanyák, bocsánatot kérni, hogy elfelejtsétek hibáinkat. A legigazabb bűnbánattal ígérjük Nektek, hogy ezután jobb gyermekeitek leszünk, szeretőbb, megértőbb gyermekeitek. Ki akarjuk érdemelni azt a sok-sok szenvedést, nélkülözést, munkát, gondterhelt napokat és álmatlan éjszakákat, amit tőletek kapunk.

Szeretni akarjuk: „amig lehet, életükben a szülőket!“

Murvy Julia.

Emlékeim.

VI.-ik közlemény.

Hétfő. Az első óránk magyar. A földszinten a kapu mellett a III. osztályos tanteremben néma csendben várjuk Gombos Sámuel tanárunkat, aki pontosan 8 óra 10 perckor a gyors járástól elfáradva belép. A magával hozott dolgozatainkat bosszusan lecsapja az asztalra s fájdalmasan mondja: sok szemét. — Tudjuk, nem sikerültek a dolgozatok. Még egyszer ránéz a szanaszét repült füzetekre, azután elszomorodva mondja: Zsiga fiam gyere vidd el ezt a szemetet. Pál Zsigmond, az osztály legjobb tanulója összeszedi a füzeteket és beteszi padjába, hogy majd óra után azokat kiossza.

Azután leül, előveszi noteszét, abba mélyen behajolva, szól: írom neki Sz. János. Sz. János kimegy a pad elejébe, meghajtja magát és érzés nélkül kezdi a leckétül felhagyott Petőfi: Fekete kenyér című költeményét. De alig mond el belőle egy néhány sort, tanárunk ráüt az asztalra: ne öld meg a lelkem, nem úgy van az! Arca mind jobban elsápad a belső indulattól. Zsiga fiam, gyere mondd el, ahogy azt Petőfi megírta. Leke felmelegedik Pál Zsigmond szép szavalata hatása alatt és szinte elérzékenyülve magyarázni kezd a szépről és a szép ellenségéről. Beszédébe belecsövi (az akkor divatos tulipán-mozgalom ferdeségét) Kezét szívére téve, meggyőződéssel mondja: látjátok, nekem nincs tulipánjelvényem, az én durva ruhámra nem is szükséges az, mert az segesvári posztóból van. De nézzétek meg, akik a piacon a népnek beszédek tartanak, azoknak ott diszeleg mellükön, azoknak finom ruhájuk brünni posztó, azoknak szükségük van a tulipánjelvényre.

Szavai oly hatást keltettek, hogy szégyenkezve kezdtük leszedni a mellünkön diszelegő jelvényünket. S mire vége lett az órának, már egy jelvény sem volt látható.

Második óránk: természetrájk. Barabás József tanárunk mosolyogva lép be az osztályba; felakasztja kabátját, belenyul zsebébe, kivész abból két szép almát, egyiket ketté vágja, kezébe veszi és elkezd róla magyarázni. Magyarázata oly közvetlen, hogy nincs egyetlen tanítványa sem, kinek figyelmét le ne kötné. Az óra második felében a magyarázott anyagot kikérdezi. Csaknem az egész osztály jelentkezik és boldog az, kit szeretett tanárunk érdekesít a kikérdezésre.

A harmadik óra: rajzoló geometria. A mindig elegáns Csiki István tanárunk kezébe veszi a krétát, megforgatja, ujjai között szabályosan elhelyezi s azután rajzolni kezd. Csupa gyönyörűség, amint a külső és belső váltószögeket lerajzolja s görög betűkkel megjelzi s azután magyarázni kezd. Minden szava s minden krétavonása oly választékos, hogy szinte érezzük a szép érzéknek emelkedését lelkünkben.

Negyedik óránk: német. Egy néhány nap előtt a katonaságtól hazaérkező Gálfalvi Samu tanárunk tisztí egyenruhában belép

az osztályba. Egész magatartása katonás. Tisztikardjára támaszkodva magyarázni kezd. De hasztalan minden igyekezete, nem tudja lekötni figyelmünket. Nemcsak azért, mert a székely fiuknak kevés tehetségük van az idegen nyelvek iránt, hanem főképen azért, mert tele van a levegő osztrákellenes hangulattal. Az egész országban tüntetve követelik az osztrák áruk bojkotálását. Oly jól esik, mikor halljuk a csengetést.

Déli 12 óra van. Az otthonról étkezők kinyitják ládáikat, kivesszik belőle a hazai jóízű kurit (kolbász) és marcit (kenyér) s jóétvágygal fogyasztani kezdik. A többiek sietnek a nem messze lakó Székhuszárné, Csifóné, Sófalviné kosztadóikhoz. Én is velők megyek, mert várom édesanyámat.

Amint a Gagyipatak keskeny hidján átmentünk, a Katona Sándor énektanár házában lakó s hosszú idő óta betegeskedő László tanárunk meglátta az ablakon keresztül a társaságunkban levő kabát nélkül didergő kis papi fiút. Ablakát megkopogtatva behívta és atyai szeretettel megkérdezte, miért nem vette fel téli-kabátját. Ez elpityeredve elpanaszolta, hogy nincs. Erre odaadta saját nagykabátját e szavakkal: vidd el fiam, nekem már úgy sem lesz szükségem reá s mondd meg édesapádnak, alakíttassa át.

Ebben a percben érkezik meg édesanyám s én nyakába borulva szeretettel megcsókolom. Többek között elbeszélte, hogy falunkban már csaknem mindenki viseli a tulipánjelvényt és meglepődve érdeklődik az enyém felől. A nehéz helyzetből az a körülmény segített ki, hogy a könyvtárból kilépő Pap Mózes tanárunk nyájasan köszöntötte, majd pedig jóegészséget kívánva minket magunkra hagyott. Szobámban édesanyám kiszedte átalvetőjéből a sok finom hazai dolgot és végig kostolgatva azokat, az otthoniakról elbeszélgetve, oly boldogok voltunk.

Mikor ezek a boldog diákkori emlékek lelki szemeim előtt elvonultak, meghatva bekopogtattam a régi felügyelő tanári szoba ajtaján, a mostani gazdasági iskola tanári szobájába. Boros György régi barátom, a gazdasági iskola igazgatója mosolygó arccal fogad és rendre bemutat tanártársainak, kik mindnyájan templomunk javára örömmel adják át szeretetadományukat. Majd karon fog és bevezet a régi rajzterembe, a gazdasági iskola tantermébe. Ottan az ifjuságnak egy igen megható beszéd kíséretében, hivatkozva a hagyományos unitárius összetartás gyönyörű erényére — mely a múltban a régi gimnáziumot is felépítette — vázolja kicsiny egyházközségünk szomorú helyzetét, felkérte növendékeit, járuljanak hozzá tehetségük szerint templomunk felépítéséhez.

A szívhez szóló szavak megtették hatásukat. Az ifjuság megmozdult. Percek alatt 529 lei gyűlt össze. Voltak többen, kik első adományukat nem találták elegendőnek, kétszer is megismételték. Utamban sok nemes cselekedetet láttam, de amikor igazgató barátom a pénzt a névsorral átadta, annyira meghatott, hogy könny gyűlt szemembe és alig találtam szavakat, hogy kifejezzem az ifjuság iránt érzett nagyrabecsülésem.

A névsor, melyet féltve őrzök az élet küzdelmeiben, mindig vigaszt ad és megnyugtat, hogy amely egyháznak ilyen ifjusága van, az nem félhet a jövőtől.

Ezek után azzal a megnyugtató érzéssel távoztam, hogy a régi gimnázium új missziót cserélt, de a régi egyházas és pátriárkális szellemet megtartotta. Áldást kértem az ősi falakra, éreztem, hogy ami vagyok, azt az ősi gimnáziumnak köszönhetem.

Buzogány Kálmán.

Az E. K. Tanács hirei.

Május hó 16-án Dr. Elekes Domokos főgondnok és Dr. Kiss Elek főjegyző urak elnökletével rendes E. K. Tanácsi gyűlés volt, melyen huszonkét tanácsos hét órán át tanácskozott az Egyház fontosabb ügyeiről és napirendi kérdéseiről. A negyvenhat pontból álló tárgysorozat jelentősebb anyagát az alábbiakban adjuk.

1. Dr. Mikó Lőrinc egyh. titkár az elintézett (elnökileg) ügyekről való jelentéstétel keretében beszámol arról, amit a múlt E. K. Tanács óta a vezetőség tett. Vázolta az egyes minisztériumi rendeletekkel és leiratokkal kapcsolatos intézkedéseket s a továbbiakra nézve javaslatokat tett.

2. A Szervezeti és Fegyelmi törvény reformjával kapcsolatban a Tanács úgy döntött, hogy a régi törvényt, illetve már tárgyalt javaslatokat leadja a Köörkhöz, melyeknek véleménye után a Főtanács elé a végleges javaslatot elkészíti.

3. Tanács szótöbbséggel elhatározza, hogy tekintettel az egyházi irodák új elrendezésére, a jószágfelügyelői irodát át helyezi a Marechal Foch-ucca 8. szám alá s egyben kötelezi az ezen irodában dolgozó jogtanácsost, hogy a megállapított házbért havonként fizesse.

4. A Bors-bizottság gyűléseinek jegyzőkönyvi határozataival kapcsolatban, melyben újabb kiadások fedezetére kérnek módot és lehetőséget az E. K. Tanácstól — úgy határoz a gyűlés, hogy utasítja Jószágfelügyelőiséget, illetve Bors-bizottságot, hogy a következő gyűlésre tegyen határozott javaslatot előzetes számítás alapján arra nézve, hogy miként lehetne a hagyatéék összes függő kérdéseit (az anyagiakat) úgy rendezni, hogy ez az ügy nyugvópontra jusson. Amennyiben szükséges, tegyen bizottság jelentést arról, hogy melyik birtokrész eladása oldhatná meg a kérdést.

5. A jogügyi bizottság, illetve jogtanácsos jelentést tesz azoknak a pereknek az állásáról, melyek a Bors-hagyatékkal kapcsolatosak s melyek közül egyik-másik befejezést nyert.

6. Számvevő a fia jelentést tesz a május 15-iki pénztári helyzetről, mellyel kapcsolatban különböző szakfelvilágosítások után gyűlés úgy határozott, hogy utasítja az illetékes egyházi szerveket a Sora-céggel való végleges elszámolásra s a szerződés értelmében a bér felemelésére, iskolai megajánlások, házbér- és vételár-hátralékok sürgős rendezésére s hogy az Egyház ilyen nehéz időkben maradék nélkül eszközölhesse fizetéseit.

7. E. K. Tanács örömmel veszi tudomásul a Missziói Bizott-

ság jelentéséből, hogy Dr. Kiss Elek főjegyző fia a főtisztelendő Püspök uralralt történt megbeszélés alapján Szatmártól Piskiig meglátogatta szórványainkat s utja egyik eredményeképen javasolja, hogy az Egyház Dévára központi jelleggel egy körlelkésziséget állítson s egy imaház építését feltétlen vegye tervbe. Egyben ezen tárggyal kapcsolatban Barabás Miklós esperes fia javaslatait is tárgyalja s az ügy előkészítésével megbizva vezetőséget.

8. A Misszió Bizottság azon javaslatát, hogy az őszi Főtanács alkalmával egy nagyobb szabásu János Zsigmond-ünnepélyt rendezzen az Egyház, gyűlés örömmel elfogadja.

9. Várfalvi lelkész ellen a minisztérium által elrendelt vizsgálat eredményeképen az E. K. Tanács megállapítja, hogy ezen egyházköztségben főnnáll az a többbizben hozott s az Esp. Vizsgá'ószék által is jóváhagyott közgyűlési határozat, mely szerint azok, kiknek maguknak vagy hozzátartozóiknak egyh. adó tartozásuk van, egyházi szertartásban nem részesítendők. Ehez a határozata hoz való ragaszkodást az egyházközség vezető elemei a jó rend kedvéért megkövetelték, de indokolja e határozatot az is, hogy az állami közigazgatási hatóságok nem hajtják fel az egyházi adóhátralékokat. Más egyházak is alkalmazzák ezt az eljárást, mert a hiveknek nemcsak jogaik, hanem kötelességeik is vannak.

Egyházunkban ez a kérdés, a fegyelmezés kérdése, egyetemlegesen még megoldva nincs, de az egységes rendszabály kidolgozásáig a főtiszt. Püspök ur körlevelet küld lelkész afiaihoz.

10. Torockói lelkész eleni minisztériumi vizsgálati ügyben E. K. Tanács a Teológiai Akadémiától véleményt kér.

11. Gyűlés elfogadja az Iratterjesztő Bizottság mult évi jelentését s számadásokat kiadja számvevőségnek.

12. Tudomásul veszi Tanács a székelykereszturi és kolozsvári főgimnáziumaink tanügyi jelentéseit a II. évharmadról. A kolozsvári kollégiummal kapcsolatos cserkészcsapat elszámolási ügyben határozatot hoz s a székelykereszturi főgimnáziumi épületének fedélkár javítására a rendkívüliek rovatán 15.000 L-t utál.

13. Tanács engedélyt ad Lupényi egyh. közs.-nek iskolaépítésre.

14. *Pataki András* jószágfelügyelőségi elnök lemondásával kapcsolatban E. K. Tanács úgy dönt, hogy ez ügy érdemben való tárgyalását a Főtanács előtti időig felfüggeszti s várja a vizsgálatok teljes befejezését. A teendők egy része alól — tekintettel lelkészi elfoglaltságára — elnököt felmenti, a fuvardijakat és más készkiadásokat utalja.

15. Jóságfelügyelőség javaslatára Istvánfi Lajos szindi megbizottat E. K. Tanács visszahelyezi Bányabükkre s megállapítja javadalmát.

16. Ezekután egyesek személyes kéréseit, illetve felebbezéseit tárgyalta Tanács s foglalkozott a kolozsvári, temesvári, szabédi, jánosfalvi, dicsőszentmártoni egyházközségek külön kéréseivel s ezekkel kapcsolatban utasításokat adott illetékes egyházi szerveknek,

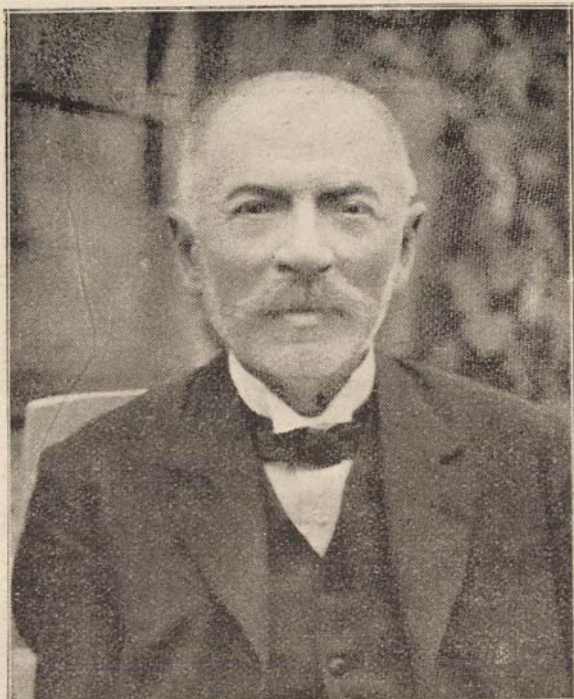
Este 11 órakor a gyűlés véget ért.

Dr. Fikker János.

Lókodi Sándor Gergely.

1853—1940.

Az unitárius egyház ismét szegényebb lett a régi gárdának egy kiváló tagjával és azoknak a száma, akik már mindenen túl vannak, ismét szaporodott eggyel. Sándor Gergely volt dézsfalvi

Lókodi Sándor Gergely.

székelyderzsi és végül kénosi lelkész, nyugalombavonulásának 10 ik évében, szülőfalujában, Oklándon, 87 éves korában hosszas szenvedés után elhunyt. Benne egy kiváló képességgel megáldott, állandóan munkálkodó unitárius lelkész, családjáért izzadó-fáradó, mindig munkás férfi, egyházáért, hiveiért folyton lelkesedő, lán-goló lélek képe maradt fenn a jelen és a jövő számára.

Oklándon született 1853-ban, hol édes atyja énekvezér tanító volt. Iskoláit szülővárosában Székelykereszturon és Kolozsváron végezte. A teológiai intézet elvégzése után három évig köztanítóskodott, azután Dézsfalván nyert rendes lelkészi állást. Mint ifju

lelkész tüzzel, hévvel teljesítette apostoli hivatását. Szónoki készségével, magas szárnyalású beszédeivel olyan látogatottá tette kicsiny templomát, amilyen még ezelőtt sohasem volt. Tíz évi lelkészi munkája alatt úgy építette a lelkeket, hogy az egyházközség külsőleg is épült. Papi házat, templomot, tornyot rendezkedték.

Dézsfalváról Székelyderzsbé ment lelkésznek. Székelyderzs a legnépesebb és legerősebb egyházközségeknek egyike. Férfi kora teljes erejében köszöntött be e nagy egyházközségbe és 27 évig szolgált itten kiváló eredménnyel. Mint gyakorlatban megerősödött lelkész az egyházi élet elmélyítésén munkálkodik. Az istentiszteletek látogatottak mindig, mert a kiváló szónoki erővel megáldott és nagyolvasottságú lelkésznek mindig van mondanivalója. Hívei szeretik, mint szónokot és mint embert egyformán. Szívesen hallgatnak szavára. Új, hatalmas papi lakot építenek, a középkorból fennmaradt, nagy várral körülvett, műemkek templomot és tornyot kijavítják s kántortanítói lakást is építenek. Mindezeket oly gondal és szilárdsággal végezték, hogy az egyházközségnek hosszú időn át öröme és büszkesége lesz. Az egyházi élet elmélyítése mellett a nép gazdasági érdekeiről sem feledkezik meg. Mint anynyi más unitárius lelkész, gazdakör, hitel- és fogyasztási szövetkezet alakításán fáradozik és fáradozása nem hiába való, mert ezek a gazdasági szervezetek szépen működtek és működnek ma is a nép anyagi megerősödésére. 1919-ben, 27 évi derzsi lelkészi működés után a nyugodalmasabb Kénos lelkészi állását foglalja el. Életkora már előrehaladott, hiszen akkor már 37 évi lelkészi működés nyomta erős vállait. Kénosban 16 esztendő áldásos munkája dicséri az ő buzgó apostoli lelkét és nem közönséges szellemi erejét. 1930-ban 54 évi lelkészi munka után nyugalomba vonult és az isteni gondviselés megengedte, hogy a nyugalmat is 10 évig élvezhesse.

Ezek a vázlatos adatok is mutatják Sándor Gergely kiváló munkásságát. Az egyetemes egyház mindig a legkiválóbb szónokai közé számította. Korai fiatalságától kezdve egyházi tanácsos. A köri D. F. Egyletnek kezdetben titkára, 1897—1908-ig munkás elnöke volt.

Isten szép és nagy családdal ajándékozta meg. Nagyszámu gyermekeinek mind kiváló nevelést adott.

Egyházi beszédeiből az Unitárius Szószék többet közölt. Kéziratai között bizonyára még sok közlésre méltót lehet találni.

Élete munkásságának eredményei egyházunk legkiválóbb munkása emelték az ő emlékét. D. M.

—•••••

*Hallottad a szót: „rendületlenül?”
 Ábránd, hiúság, muló kegy, javak —
 Lenn a sikamló tér, nyomás felül,
 Vész és gyalázat el ne rántsanak.
 Oh, értsd meg e szót árban és apályban
 — Szirt a habok közt — hűséged megálljon.*

Arany János.

A dalkörök, mint a népnevelés eszközei.

— Különös tekintettel a dombói százéves dalárda működésére. —

A nevelésnek alapja az *erkölcs*. Csak az erkölcsös élet teremthet lelki és anyagi javakat. Az élet ad munkakedvet, jóleső megnyugvást, megenyhülést a mindennapi élet gondjai között.

Az erkölcsös élettel karöltve jár, azzal teljesen egybe van forrva a vallásos élet, mely csak egy alaptörvényt ismer: a *szeretetet*.

Ezen épül fel a nemzet szeretete; a testvéri együvértartozás érzése, ébrentartása, a faji öntudat kifejlődése, egymás testvéries megértése.

Ezeknek a magasztos eszméknek a nép lelkébe való átvitelére több alkalom kínálkozik, de e helyen csak az egyházi dalkörökről szólnunk, melyek a cél érdekében igen szép eredményt fejthetnek ki.

Az egyházi dalkörök munkája egyházi és világi énekek összhangzatos tanulásából és előadásából áll. Ezeken keresztül fejlődnek ki és alapozódnak meg a lelkekben az említett eszmék.

Az egyházi énekek szabatos, esetleg művészi előadásával érhetjük el, hogy a dallamban és szövegben rejlő vallásos elgondolások jobban és kellemesebben s egyben ritmikusabban domborítottassanak ki s így több eredménnyel nyerjenek utat a hallgatók lelkéhez az áhitat felkeltésére, amely közelebb hozza a lelkeket Istenhez.

Ha a lélek Isten közelségét érzi, nyitva az ut előtte az erkölcsös életre.

A világi énekeknek is meg van a felemelő hatásuk: erkölcsi értéktük.

Egy szép hazafias dal karéneklése mily lelkesítő, nemzet-szerető érzést fakaszt; mennyi fájdalmat elfelejtet és mily eredményesen szolgálja a testvéri szeretetet; a testvéri együvértartozás, a faji öntudat eszméjét?!

A népdal: zokogja az a fájdalmat, csalódást, ostorozza az emberi gyarlóságot vagy dicsérje az erényt; gerjesszen örömet vagy bánatot, mindig valamelyes erkölcsi érzést vált ki s a lelki élet elmélyítését szolgálja, mely csak nevelő hatással lehet a lélekre.

Igen fontos szerepe van a dalnak az anyanyelv ápolása szempontjából is, mert a dal a legjobb és legbiztosabb eszköz arra, hogy az édes anyanyelv szeretete gyökeret verjen a lélekben.

A dalkörök munkája áthat a mindennapi életre és ott hozza meg a gyakorlati hasznot: a szellemi és anyagi javakat.

Ismerek unitárius egyházközséget (Küküllődombó), hol — a helybeli lelkész szavai szerint — az unitárius dalkör közel egy évszázadon át nemcsak fennállott, hanem mint egy nélkülözhetetlen kulturintézmény, a kicsiny község haladása, fejlődése és boldogulása érdekében elismerésre méltóan működött. Nem volt soha léha szórakozás helye, sem pedig komor és unalmas iskolaszerű tanuló-

hely, hanem iskola és templomi színvonalon álló, nemesen szórakoztató és játszva tanító baráti kör. Nem csoda, ha a dombói ifjunak legfőbb vágya ma is az, hogy a dalkörnek tagja lehessen s a végfelé siető öszült öregnek legnagyobb büszkesége az, hogy mint a dalkörben 3 évtizedet tisztességgel eltöltött tag: tiszteletbeli dalköri tagnak minősíttessék.

Ezt az unitárius egyházközséget példaként állíthatjuk a többiek elé. Itt a dalkör munkájának eredménye szembetűnőleg meglátszik. Minden jó és hasznos ügy megvalósításánál az összetartás eszméjének megtestesítését, az egymás megértését, a faji öntudat ébrenlétét látjuk, melyek a legnagyobb elismerést érdemlő felebecsülhetetlen gyakorlati eredményt mutatnak fel. Ilyen eredmény a 3 tanerős felekezeti iskola (a 4 ik tanerő engedélyezése kérve van); a közművelődési ház, gazdakör; fogyasztási-, hitel-, tej- és állatbiztosítási szövetkezet; nőegylet; ifjusági egylet.

Ebben a községben rég megülték a torok-torát is, ezt a pogány és költséges rossz szokást.

A község szomszédsági körletekre van osztva. Ha a szomszédságban valaki elhal, az odatarozó szomszédok kötelesek a sirt díjtalanul kiásni; a temetésen megjelenni és a betakarást elvégezni (eszem-izsom nélküli).

Ime, egy dalkör munkájának szemellátható eredményei, melyek mind a nép szellemi és anyagi javait szolgálják.

Testvéreim!

Legyetek akár az élet kiverkjei,
Vagy az élethajó győztes evezősi:
Szenvedéstől edzett lélekkel és kézzel
— Zajló népek között — munkára fel, hittel!
És ha csüggedeztek, ha szaggat a bánat,
Vagy az élet útján reménycsillag támad:
— Népek viharában hitünk kicsiny hada —
Ajkatokon soh'se haljon el a nóta.
A dal szívet vidít, felejtet fájdalmat;
Ölelésre lendít tusázó karokat;
Kibékít népeket, háborgó lelkeket
S a szívbe vés Istent, hazát és szerelmet!

* * *

Zengj hát, zengj magyar dal szárnyalón az égbe,
Nyomodban fakadjon szeretet és béke!

Bencze Gyula.

Az Unitárius Közlöny előfizetési ára évi 36 lei. A D. F. E. évi rendes tagsági díja 60 lej. A D. F. E. örökös alapítói díja 1000 lej. A rendes- és alapító-tagok egyleti tagsági jogaik gyakorlása mellett kapják az Unitárius Közlönyt is. Az előfizetési díj csak a Közlönyre jogosít. Kívánatos tehát, hogy mindenki lépjen be az egylet tagjai sorába s díjait rendezze. Egyleti jogait csak az gyakorolhatja, aki tagsági díjait rendezte. Előfizetés Magyarországon 3 P. Minden pénzküldemény Gálfi Lőrinc pénztáros címére küldendő. Cluj, Marechal Foch 12.

TÜZHELY MELLETT.

Csudálmány-e vagy csinálmány?

A bihal határozott jellem — karakter. Elveit, szokásait, eszejárását nem szereti máról holnapra változtatni, ami a mai világban igen-igen megbecsülendő jótulajdonság.

Teszem fel, van közöttük olyan, amelyik hozzászokott ahhoz, hogy gyöngéd asszonyi kezek fejjék. Az ilyenhez ugyan közelíthet férfi, finom sarjuval, szecs-kázott répával, vagy más ilyen csemegével, ami kedves bihali szemeknek, szájaknak. Az eredmény olyan határozott elutasítás a sajtár oldalára, amiért más körülmények közt feltétlenül a diplomáciai viszony megszakítása lenne a következmény. Azonban tekintettel arra, hogy a legkoromfeketebb bihalnak is hófehér, édes, igen kívánatos a teje; a diplomáciai tárgyalások, mint általában, mikor valami fontos nyersanyagforrásról van szó, ha új alapon s egyoldalú kezdeményezésre is, de újra kezdődnek.

Ilyenkor gazd' uram — a már említett csemegék ujraelölegése mellett — kendőt köt fejére, az asszony mindennapi rokoilyáját ölti a fehér harisnya fölé s ilyen előkészületekkel ül a tárgyaló-asztal, illetve a fejszékre, a bihal mellé. Ez így megy mindig, míg az asszony haza nem tér a vásárból, vagy fel nem kelhet a betegágyból. Mindebből nyilvánvaló, hogy a bihal nem csak amolyan egyszerű jószág, amit csak úgy, félvállról el lehet intézni. Rejtélyes, mint a sötét Afrika, titokzatos, mint egy keleti szertartás — s méltóságos, mint egy spanyol hidalgó.

Ezért meg is becsülik ám azt, amelyikkel a család összezokott. Tudják, számontartják erényeit, gondosan titkolják hibáit s egy-egy tudott, jó bihalért messzeföldre is elmennek, mikor eladóvá válik.

Azonban jól mondta volt a bölcs, hogy minden paradicsomnak megvan a maga kigyója. A legféltettebb, a legerkölcösebb bihalnak is befellegzett, mikor a félelmes torokgyík kerülgetni kezdi. Rövid néhány óra alatt szánalmas látvány lesz az utca, a pajta félelmetes hangú urábó', a méltóságos tekintetű bihalból.

Ilyenkor csak gyors, azonnali cselekvés menti a menthetőt. Az atyafiság rögtönzött, de körültekintő tanácskozása után, ha reménytelennek néz ki a helyzet, egyik gyorslábú, gyorseszű tagja mérsárosért fut, aki ilyenkor feleárban, immel-ámmal részletfizetésre, jó haszonra segít, hogy a veszet fejszének legalább a nyeléből kerüljön meg valami.

Szakasztott így jártak Lakatos Imréék is. A szövetkezeti csarnokban tekintélyes summára dagadtak a dekák minden hónap végére, törtté', vert té' ki nem fogyott a dézsából Lóri jóvoltából, míg egyszer, a félelmetes jelek nem kezdtek mutatkozni, egy borus reggelen, a drága jószágon.

Józsi bá', Áron sógor egy szentre mind együtt voltak a tethelyen. Egyik a galambfalvi „urusi“ javallotta, aki a Laji molnár ti-

naját is olyan sikeresen megvérezé, a másik a lövétei majort, aki a tavaly nyáron mind a két juh-seregnek veszettség elleni port adott a cimboraság költségére, mikor a veszett farkas garázdálkodott. Véletlen vetett véget a vitának. Egyfogatos, bőrkabátos mézsáros jött Udvarhely felől, Drágomán uram, kinek timár veje keddenként bőrt, talpat szokott árulni sátorban a Botos utcában.

Sok szó nem is igen esett. Ugyan kinek volna kedve kötödni, alkudni, áldomásozni ilyen körülmények közt. Feláron, csekély előpénzért, utólagos fizetésre, cinkusolásra saroglyához kötötték szegény feketét. Jámboran, leeresztett fejjel kullogott a mézsáros szekere után. Bezzeg, máskor egyik sánctmartjától a másikig hajított volna a fejével egy ilyen könnyű, fatengelyű kocsiszekeret.

Lakatos Imrééknél nem volt kelés, nem volt fekvés, hogy a Lóri szóba ne jött volna. Különösen a kis Móska, aki karikás ostorával egyedül is őrizte már a nyomáson, ő pityeredett el mind-egyre, ha üres helyét nézte a pajtában.

Mire a mondott időre, hetivásár napjára, a városba ment Imre gazda, már vigasztalódott valamennyit, mert útközben olyan félét hallott, hogy a zombori mester leszerel a bihal gazdaságról, már pedig a két Homoród mentén minden teremtett lélek tudja, hogy ami Makó a hagymának, az Zombor a bihalnak.

Tűnődve, számoiva, csendben lépegetve, egyszer csak a Botos utcában, a sátrak közt, eszénkedék magához Imre gazda. S hát uramfia! mit látnak szemei? Saját, tulajdon rég levágottnak hitt Lóri bihala kérőzik jámboran, egyesben egy kis stráfszekér előtt, amelyről Drágomán uram veje pakolta a sátorba a bőrt s talpat. Csudálkozásában földbegyökerezett Imre gazda lába. „Már akár csudálmány, akár csinálmány, de ez az én Lóri bihalam,“ nyögte ki bús keserűségében. „Az az, aki lelke van, hiszen a bal fülén is látszik a jegy, amit a medve mancsa vágott, amikor Kiadar oldalán szerre őriztük a csordát őszi kosározáskor.“

De azért — egyelőre — nem szólott senkinek semmit. Óvatosan átosonkodott a másik járdára, onnan is szemügyre vette s hogy teljesen megbizonyosodjék, szólítgatni kezdé a sátor sarkától, úgy, mint mikor otthon itatás után az abrakot adta az alsóház előtt. Ha volt is eddig valami kétsége, menten köddé foszlott mindaz, mert a bihal — letagadva rövid idejű városi nevelését — hatalmas mekkenésekkel indult ládákon, sátrakon keresztül szeke-restől, talpastól, bőrostól a hang irányában. Recsegték, ropogtak a bódék, jobbra-balra dűledeztek a sátorfák, de akkor már Imre eltűnt a sokadalomban.

A székben sokan voltak, türelmesen várt hát a közben előkerített komával, kisbíró sógorral, amig reá került a sor. „Azért a kis maradék pénzért jöttem volna Drágomány urhoz, meg hogy a cinkust is átalirassuk“, alázatoskodott elé Imre. Neheztelő tekintettel, kelleitlenül nézett a mézsáros Imre gazdára. „Na ilyen üzletet se igen kívánok.“ Mire a város végén a „dogányhoz“ értünk volna, áment mondott a bihala. Még jó, hogy a bőre hozott vala-

mit.“ „Gyilkos keringette“, ha már ennyire kárt vallott az úr, én sem kívánom vesztét. Minek akkor cinkus, hogy még arra is fizessünk. Úgye kietek is hallották, Drágomány urnak cinkus se kell?“ Békésen bucsuztak, elváláskor még le is kezeltek.

Amire a komával s a kisbíró sógorral visszaléptek a Botos utcába, már visszarendeződtek a sátrak s a timár vő is, újjal pótolta a törött járom pálcát a Lóri nyakánál. Most már megbizonyosodva, bátran lépett a timárhoz Imre. „Ejnye-ejnye láncos adta, nem csoda, ha Drágomány ur két tanu előtt sem akará nevére cinkosoltatni ezt a rusnya állatot. Tiszta hiába kénálám itt a komak előtt a cédulával. Nyess, falusi állat e'. Nem szokhassa az ilyen úri cérémaniát. Azért is jövének hütös emberrel, már mint a kisbíró komával, hogy visszaszármaztassuk e csekély előpénzt.“ Azzal a sátor pultjára helyezé az otthon kapott sovány előleget. Hanem tiszta lelkiismerettel mondhatom, világ-életembe' nem hittem volna eleddig, hogy nadrágos, városi ember ilyen igazi kúrát rakjon a más állattyára. Váltig is állítom, hogy falusi marhaurus tudománya semmi az ilyen járt-kőt emberéhez képest.“

Mire az elámult, elképpedt timár szóhoz juthatott volna, kifogták a bihalat egyes jármából. Az Imre kezét nyaldosva, hatalmas brekkenésekkel indult a Szentimre felé, hogy a Szarkakő alatt minél előbb a hazai erdőre érhessen. A koma s a sógor alig tudtak lépést tartani az elveszettnek hitt s mégis megkerült, tékozló állattal, mert amint fennebb is említém: karakter a bihal még ebben a „váta-hota“ világban is, csak esze legyen annak, aki tartja.

Kővári Jakob.

Firtos lova.

Lakott Firtos várában egy szépséges tündérkisasszony. Ez a tündérkisasszony megszeretett egy szegény, dali legényt, de a tündértörvény olyan volt, hogy nem találkozhattak egymással szívük szerint, mindig éjnek idején kerültek össze a tündérkert filagóriájában.

A legény minden áldott este fellovagolt a meredek sziklán, a tündérkisasszony pedig kiállott a vár fokára, megfogta a legény kezét s úgy segítette fel magához.

Egy este megint várta a szegény legényt a tündérkisasszony. Jő a legény, vágat felfelé nagy bátran s mikor a vár fokához ér, nyújtja kezét a tündérkisasszony felé. De ebben a szempillantásban megsziklik a ló, a legény magával rántja a tündérkisasszonyt s a rengeteg mélységbe zuhantak. A ló pedig fennakadt a szikla oldalán, odatapadt s azon módon kővé változott. Még most is rajta van a nyereg és a kantár.

Hogy a szavamát össze ne keverjem, ezt a lovat a tündérkisasszony ajándékozta volt a legénynek s azért hívták Firtos lovának.

De azután ez a ló nem is híjába, hogy tündér lova volt, mert most is az ő színváltozása után jár az idő.

Mikor ennek a kőlónak fehér a színe, meleg napok járnak, mikor pedig színében megsötétedik, hosszú eső lesz utána . . .

Benedek Elek.

IRODALOM.

Kelemen Imre : A keresztény élet kapujában címmel egy csinosan kiállított keresztelési ágendás könyvet jelentetett meg. Írását a nemes egyszerűség, öntudatos pásztorkodás, a való élet tiszta látása jellemzi. Ágendájában a jövő falujának gazdagabb, termékenyebb képe s az erre való szakadatlan ösztönzés gondolata ragadja meg az olvasót. Meddő asszonyképekben halálra van ítélve a nemzet, míg gyermekáldással jövőt teremt magának. A felelősségteljes szülői gondoskodás és a végtelen gyermekszeretet az igazi keresztény ember két főgondja. Az író egy kapuba vezet, amelyik nagyon régi, de mindig új, valahányszor egy kis jövevény siró vagy nevelő azon megjelenik s ösztönösen kézen ragadva szebb és mélyebb tájak felé vezet. A könyv szól a lelkeszi körön kívül minden öntudatos magyarnak és igaz hívőnek. Ajánljuk az elolvasásra. Kapható a szerzőnél, ára 50 lej.

P. Szentmártoni Kálmán : János Zsigmond az unitárius fejedelem. Unitárius Történelem című sorozatnak 3-ik kötete. A nagy unitárius fejedelem születésének 400-ik évfordulójára írt megemlékezés. P. Szentmártoni Kálmán tb. igazgató, a jeles történetíró János Zsigmond életét és munkásságát évekkal ezelőtt megírta s ez a könyv az igazi megérdemelt méltatásban, elismerésben is részesült. A mostani, 16 oldalra terjedő füzetben főleg az unitárius fejedelemre vonatkozó dolgokat kapjuk szép, világos és magával sodró irályban megírva. Minden jó unitáriusnak olvasni kell ezt a füzetet, melynek ára csak 3 L s kapható az Iratterjesztőnél. Lelkeszi hivatalok szívesen közvetítik.

Kénosi Tözsér János, Uzoni Fosztó István, Kozma Mihály és Kozma János Historia eclesiastica című latin nyelven írt nagy egyháztörténelmi munkája magyar nyelvre fordítása érdekében már sokszor elhangzott a kívánság. Utóbbi időben már azért is elismerték a lefordítás fontosságát, mert hova-tovább mind kevesebb a latinul tudók száma. Az utóbbi hónapokban *Márkos Albert* tb. igazgató a fordításhoz hozzá kezdett és az első kötetnek egy részét le is fordította. *Márkos Albert* nagy szolgálatot tesz a magyar egyháztörténetírásnak a fordítás által. Biztosra vesszük, hogy egyházunk arra hivatott szervei megtalálják a módját és lehetőségét az értékes fordítás kiadásának.

Az Unitárius Irodalmi Társaság által történelmi és szép-irodalmi elbeszélésre hirdetett pályamunkák beadásának határideje 1940. május 15-én lejárt. A törvényes határidőig összesen tizenegy pályamunka érkezett be a következő címeken : 1. Beke Dániel püspök igazsága. 2. Az uruság. 3. Megszólal a rög. 4. A vézna kis leány. 5. Az emberszeretet. 6. Samu és János. 7. Faluépítés. 8. Hová, hová ? 9. Amit egy kastély mesélt. 10. Édes apám ne vigye el. 11. Nanó. A beérkezett pályamunkákat az Irodalmi Társaság rövid időn belől elbíraltatja és az eredményt nyilvánosságra hozza, a jutalomdíjakat azonban csak az évi közgyűlés alkalmával adja ki.

Dávid Ferenc Egyleti ünnepély Dicsőszentmártonban.
 A dicsőszentmártoni Dávid Ferenc Egylet vasárnap délután az unitárius templomban szépen sikerült műsoros ünnepélyt rendezett. Az ünnepségen a Dávid Ferenc Egylet központi vezetősége részéről dr. Kiss Elek főjegyző, ügyvezető alelnök, dr. Fikker János teológiai dékán, egyleti titkár, Simén Dániel teol. tanár és Biró János hírlapíró voltak jelen. A templomi ünnepélyen buzgó lélekből fakadó mély imát Simén Dániel teológiai tanár mondott. Dr. Kiss Elek püspökh. főjegyző, az egylet ügyv. alelnöke lelkes beszéddel üdvözölte a D. F. E. dicsőszentmártoni tagozatát és buzdította az egyleti, hittelteljes munkára. Dr. Fikker János dékán, az egylet lelkes titkára „Háboru az élet” címen tartott magával ragadó előadást, Biró János készülő regényének egy részét olvasta fel, mely a komoly, nagysúlyu műsor közepette a családi élet melegségére terelte a figyelmet. Az ének- és zeneszámokat a dicsőszentmártoni unitárius egyházközség tagjai szolgálták. Ezt követően a Dávid Ferenc Egylet ifjusági dalárdája Török János vezetésével több énekszámot adott elő. Simon Anna unitárius tanítónő énekszólót adott elő, Miklósi Irén Várad- és Reményik-verseket szavalt, Nagy Annus és Sófalvi János Farczádi Sándor versét szavalták el. A szépen sikerült templomi ünnepély délután 7 órakor ért véget, majd utána az egyházközség kulturtermében nagyszámu közönség részvételével társasvacsora volt. Az egylet résztvesz június 2-án a tordai Dávid Ferenc Egylet ünnepélyén s tervbe van véve, hogy az egylet az Udvarhely körben nagyobbszabásu János Zsigmond emlékünnepélyt tartson.

Az Irisz-környéki imaház megnyitása. Pünköst első napja délután bensőséges ünnepségnak volt a színhelye Kolozsvár. Ekkor nyitották meg ünnepies istentisztelettel az Irisz-környéken épített imaházat, amelyről már röviden megemlékeztünk. Az ünnepélyen részt vett a Nőegylet vezetősége, mely vezetőség öntudatos egyházépítő munkájának eredménye a sok között az imaház is. Az ünnepélyen buzgó hálaadó imát *Nagy Ferenc* s.-lelkész mondott, kiválóan szép beszédet pedig *Vári Albert* teol. akadémiai tanár tartott. *Ürmösi József* püspöki titkár megható urvacsorai ágendát tartott. *Dr. Kiss Elek* püspökhelyettes főjegyző ünnepies s együt-

tal buzdító beszéddel adta át az imaházat a közhasználat céljára. Az ünnepélyen a környékbeliek és mások nagy számmal vettek részt. Most már a szépen megindult egyházi élet ezen a környéken állandó hajlékot nyert. Nemsokára az aggmenház elkészüléséről is hírt adhatunk.

Anyák napja Kolozsvárt. A kolozsvári egyházközség május 5-én megható ünnepélyt rendezett anyák napja alkalmából. Az ünnepély összekapcsolódott a délelőtti istentisztelettel, mikor Simén Dániel teol. akad. tanár tartott alkalmi szép imát és remek egyh. beszédet. A beszéd után a főgimn. énekkara énekelt Péterfy István zenetanár vezetésével az ismert szép sikerrel. Istentisztelet végeztével az elemi iskolás gyermekek szép ünnepélyt rendeztek a templomban. — Délután 1/25 órai kezdettel műsoros ünnepély volt az Ifj. Egylet helyiségében. Ez ünnepélyen az édesanyáról megható megnyitó beszédet tartott Murvay Julia tanítónő. (Lapunk mai számában olvasható is.) Az elemi s még az elemiénél kisebb gyermekek énekkel, hegedűvel, szavalatokkal, táncsal és szindarab előadással tették feledhetetlenül kedvessé a délutánt. A szépen sikerült, megható ünnepélyt Erdő János lelkész zárta be lelkes és emelkedett beszéddel, aki kiváló munkásságot fejtett ki a szép ünnepély megrendezésével.

Dr. Elekes Domokos főgondnok afia a Misszió Bizottságot mindjárt a presbiteri konferencia után arra kérte, hogy jelölje meg azt az unitárius egyházközséget, melynek kulturszükség volna a „Magyar Nép Könyvtára“. A Misszió Bizottság a napokban foglalkozott ezzel a kérdéssel s *Verespatak*-ot jelölte meg ilyennek. Főgondnok afia már intézkedett is, hogy ezen egyházközség a könyveket megkaphassa. Minden jószándéku adakozót áldjon meg az Isten.

—s.

Recsenyédi Unitárius Nők Szövetsége május 12-én, pünköst első napján, délután tanítva szórakoztató műsoros összejevetelt rendezett a lelkészi lak udvarán. A műsor komoly részét *Ózv. Bede Emilné* nyug. áll. tanítónő, a kolozsvári Nők Szövetsége választmányi tagja *szabad előadása* képezte, ki rendkívül közvetlen és népszerű formában ismertette a kolozsvári Nők Szövetsége gyönyörű munkáját, kiemelve a már beindított anya- és csecsemővédelem és a beindulás útján álló Unitárius Aggmenház ügyét. A műsort Bede Emil lelkész által az „Uj Cimbora“ gyermeklapból felolvasott mesék, Fekete Juliánna, Dáné Erzsébet, Kerekes Ilona, Imre Jakab, Dáné Gábor és Bombér Ferenc ifjusági egyleti tagok jól sikerült szavalatai, Máthé Dénes ifju remekbeszabott „Dáni bá“ utánzata, az ifjuság két humoros énekkari száma, a Vasárnapi Iskola növendékeinek zsákbafutás, kötélhuzás, tojás futóverseny ügyességi számai tarkították. Műsor befejező számaként Nők Szövetsége tagjai izletes pattogatott kukoricával vendégelték meg a kedves gyermekereget.

Pályázat. A D. F. Egylet pályázatot hirdet gyermekek számára kisebb szindarab írásra. A kis szindarab nevelési-, vallás-erkölcsei célokat szolgál. Pályadíj 500 (Ötszáz) lej. Az idegen kéz-

zel vagy gépirással it és jeligével ellátott pályamunkák a D. F. E. titkárához adandók be 1940. év október hó 15-ig.

Adományok. A kissolymosi unitárius templomban megjelenő idegen figyelmét azonnal megragadja a szószék új bársonytakarója és az urasztalán levő szép asztalterítő. A szószéktakaró Nagy Regina fiatal leány, az urasztali terítő Rezi Györgyné szül. Nagy Polixena vallásos buzgóságát dicséri. Két idegenbe élő szerető testvérnek drága ajándéka a szülőföldjük iránti szeretetük kifejezésére. Ahonnan vallásukhoz ennyire ragaszkodó egyének kerülnek ki, ott a másfél százados nagy templom is új öltözetet nyer egy Istenünk dicsőségére. — Fazakas János és neje Rákosi Róza afiai Brassóból igen szép és értékes liorgolt fehér szószékterítőt ajándékoztak a pünkössti ünnepek alkalmával az ürmösi unitárius egyházközség részére, melyért hálás köszönetét fejezi ki ezuton is az egyházközség vezetősége. Isten áldása kísérje az adakozókat.

Személyi hír. Pál Ferenc tb. esperes, ny. lelkész és neje május hónap nagy részét Kolozsvárt, nevelt leányuknál Ajtay Józsefnénél töltötték. Ez alatt az idő alatt Pál Ferencné tisztelendő asszony szem-operáción esett át a ref. kórházban. Dr. Fugulyán Katalin orvosnő által végrehajtott műtét kitűnően sikerült. Adja a jó Isten, hogy a tisztelendő asszony meggyógyult szemével még sokáig szépnak lássa ezt a világot, amelyben Istentől megáldott hosszú élete alatt a lelkészi hivatás teljesítésében kiváló férjének oly igazi, megértő segítőtársa volt és szeretetteljes munkásságával, jóságos szívével magának és munkakörének annyi barátot és tiszteletet szerzett.

Eljegyzés. Lőrinczy Olga, Lőrinczy Miklós nyárádszentlászlói ig.-tanító-énekesvezér kedves leánya és Kiss Mihály a medgyesi gázgyár tisztviselője ápr. 28-án jegybe léptek. Isten áldása legyen komoly elhatározásukon.

Ifjúsági találkozó. A folyó évi ifjúsági találkozó a szokott időben Kénoson, Udvarhelymegyében lesz megtartva, amennyiben valamely akadály nem merül fel. További tudósítást a következő számunkban fogunk közölni.

Értesítés. Most jutott tudomásomra, hogy lelkésztársaim között vannak, akik megjelent ágendás könyvemre az előfizetési felhívást nem kapták meg. Így, amikor a könyvet megküldöttem, nem tudták mit tegyenek vele. Ez uton értesitem kartársaimat, hogy csak azoknak küldöttem, akiktől nem jött vissza a meghatalmazás s így arra gondoltam, hogy a könyvet meg is rendelték. A könyv ára 50 L, melyet kérem akár egy meghatalmazás által az egyházi pénztáron keresztül, akár pedig alkalomadtán hozzám eljuttatni, vagy a könyvet visszaküldeni sziveskedjenek. Köszönöm egy néhány kartársnak, hogy nemcsak a maga, hanem egyházközsége részére is megrendelte a könyvet. Homoródoklánd, 1940. május. Kelemen Imre.

Nyugtázás. Az egylet pénztárába március 20-tól április 20-ig előfizetői díjat fizettek, (folytatás): Gergely Mózesné, Gocsman Béláné, Gottfried Sándorné, Gyöngyösi Károlyné, Gyulai Mózesné, Harkó Ferencné, Holly Károlyné, Hoch Jenőné, Ilkei Elekne, Ilkei Ferencné, Incze Gyuláné, Izsák Domokosné, Izsák Vilmosné, Izsipi

Gyuláné, Jakab Vilmosné, Kacsó Sándorné, Kalmár Piroska, Dr. Kerekes Istvánné, Keresztes Jánosné, Kiss Jánosné, Kiss Józsefné, Knobloch Rezsőné, Knobloch Ilona, Knobloch Piroska, Kovács Lajosné, Kónya Gáborné, Kónya Mária, Lázár Sándorné, Lőrincz Bálintné, Markovits Leoné, Máthé Györgyné, Nagy Lajosné, Nemes Nagy Lajosné, Olteán Emma, Pál Jolán, Preiszner Péterné, Römer Györgyné, Sándor Albertné, Sándor Gergelyné, Sáska Dénesné, Schusztér Vilmosné, Seiffert Jánosné, Stefán Szabinné, Soós Jánosné, Sigmund Kálmánné, Sólyom Jánosné, Szabó Istvánné, Szabó Jenőné, Szabó Mihályné, Szabó Mózesné, Szász Andrásné, Szász Jánosné, Szász Károlyné, Szász Lászlóné, Székely Domokosné, Id. Szolga Ferencné, Szócs Istvánné, Dr. Taglicht Samuné, Tani Sándorné, Török Sándorné, Törös Józsefné, Uzoni Gyuláné, Veress Benedekné, Zagora Valterné, Zoltán Ferencné, Göncz Mihályné, Németh Istvánné, Unitárius Nőszövetség és Szalay Istvánné Derestye 1939-re; Rostás János Bihar; Ifj. Tóth János Ny.-Szentlászló; Bálint Domokos, Ambrus János, Bálint Sándor, Biró Dénes, Biró Zsigmond, Fülöp Gergely, Fülöp János, Győrfi Mihály, Jánosi János, Kerestély Mózes, Koronka Ferenc, Patakfalvi Izsák, Patakfalvi Jakab, Patakfalvi Sándor, Pálfi Mihály, Török János, Rafai Gáspár Énlaka; Bartha Domokos, Id. Brok Ferenc, Dénes Albert alsó, Dénes Jakab, Dénes Mózes, Egyed Ferenc Zsigmondé, István Albert, Kanyaró Géza, Kocsis Lajos, Nagy József hidi, Orbán Albert, Orbán Domokos, Orbán István, Pál Ferenc kanyaró, Pál István, Toró Zsigmond, Veress Mihály Székelyudvarhely 1936—40-re; Kibédi Sándor, özv. Málviánszky Ferencné 1939-re, Kovács Dénes Kénos; Dézsi Dénes Nagyenyed 1940-re; Nagy Elemér Temesvár 1939—41-re; Gotthárd Áron 1940—41-re, Pálffy Miklós 1939—40-re, Gál Sándorné, Darkó Tibor, Fekete Géza, Szakmáry Ilonka, Osváth Áron 1940-re, Tamás Áron H.-Szentpál 1931—40-re, Lengyel Ferencné Piski 1940-re; Fazakas Jánosné 1939-re, Geréd Dávid Nagyenyed, Barabás Matild, Fejér Mihály, Székely Ferenc 1940-re.

Cluj-Kolozsvár, 1940 ápr. 20. *Gálfi Lőrinc*, pénztárnok.

Az egyesület pénztárába április 20-tól május 22-ig *tagsági díjat fizettek*: Lengyel Ferencné Piski, Nagy Lajos Sz.-Keresztur, Miklós József Kolozsvár, Biró Domokosné Felsőófalva, Radó József Segesvár, Boldis Jánosné Kolozsvár, Balogh Józsefné Szörce, Sigmund Sándor, Pálffy Kálmán, Id. Marosi János, Kuti Endre, Halmágyi János, Stanciu Jánosné, Unitárius Egyházközség Marosvásárhely 1940-re, Buzogány Elek 1938-ra, Elekes Béla 1936-ra, Unitárius Egyházközség Fiafalva 150 L, Péter Lajos Székelykeresztur 1939-re, özv. Barra Lajosné H.-Almás 1938-ra.

Előfizetői díjat fizettek: Pungucz Ágnes Toroczkószentgyörgy, Kovács Pál Kolozs, Zsigmond István, Vörös Istvánné, Kovács Dénes, Miklósi Sándor, ifj. Király Sándorné, Vadadi Fülöp Jolánka, Szabó Lajosné Nyárádszereda, Máthé Ferenc Török Vargyas, Demeter Mózes Gyepes, Vajna Sámuel, Sükösd Endre Sepsiszent-

király, Kovács Imre, Derzsi János, Rűsz Mózes, Szilágyi Dénes Kissolymos, Iszlay Ferenc Marosvásárhely, Keresztély Sándor, Fazakas Sándor, Fazakas Mihály, Lőrinczy Sándor, Kovács János Medgyes, László Aladár Fratelia, Bartha József, Vitalis Ferenc, Pálffy István M., id. Durugy Samu, Pál József ács Dicsőszentmárton 1940-re; Benke Lajosné Siménfalva 1938—39 re, Szász Dénesné Felsősfalva 1939-re, Fodor Lajosné Fogaras 1938—40-re 120 L, Kása Ferenc Uzon 1936—39 re, Barabás Ferenc 1936—40-re, Nagy Zsigmond Mezőbergenye 1939 re, Sükösd Pál Medgyes 1935—1937-re, Bolya Ferenc 1933—1939-re 230 L, László Géza 1935—39 re, Fazakas Ferenc Fiafalva 1938—39-re.

Alapítói díjban fizettek: Székely János egyházközségi gondnok 500 L, Lőrinczy Domokos Kissolymos 50 L, Szén Mihály Datk 200 L.

Kolozsvár, 1940 május 22-én. *Gálfi Lőrinc*, pénztárnok.

A bucurești-i unitárius egyházközség hírei.

Anyakönyvi bejegyzések. Kiss Elek r. k. ifju és Erős Gizella unitárius hajadon, valamint Erős József unitárius ifju és Deák Jolán r. k. hajadon egyházi áldásban részesültek 1940 április 28-án.

Aranykönyvi bejegyzések. *Ház-alapra* Elekes Margit konf. nőv. 100 L, Kovács Dénes konf. nőv. 200 L-t. *Telefon-alapra* 1939-re Dr. Mikó Imre 500 L-t. *Egyházközség fenntartási alapjára* Dr. Elekes Domokos (Sz.-Keresztur) 250 L-t. *Felszerelési tárgyra* iroda részére egy 3.5×2.5 négyzetméter nagyságu szőnyeget adományozott az Ifjusági Kör és a Nők Szövetsége 3.621 L értékben. Lukács József konfirmándus részére átalakításra egy rend ruhát adott Gidáli Béla afia. Egy pár cipőt adott Németh Ernő egyházközségi gondnok. A ruha átalakítását s egy pár harisnyát fizették a következő hivek: Németh Ernő 50 L, Keresztes Gyula 40 L, Rostás Dénes (háromszékköri jegyző, kálnoki lelkesz) 50 L, Pálffy Tamás 50 L, Gidáli Béla 50 L, Puksa Endre 50 L, Salamon Sándor 50 L, B. M. 50 L, Istvári Lajos 30 L, Bartha István 20 L, Kovács Endre 40 L, Benczédy Sámuel 20 L és Jakab Gyula 86 L adománnyal.

Egyházi adót fizettek: (Április 20-tól május 20-ig) Keresztesi Albertné 100 L, Czoguly Róza 100 L, Kolozsváry Dénes 200 L, Móra Jánosné 100 L, Jakab Dénes 100 L, Lőrincz Albert 200 L, Schorscher Jánosné 500 L, Benedek Ida 100 L, Stenilenné, Balázs Eszter 100 L, Bölöni Anna 50 L, Péter István 200 L, Nagy Ferencné 100 L, Ifj. Szolga János 200 L, Roth Juliusné 100 L, István Mihály 500 L, Szondi Mózes 60 L, Koppándy Ferenc 160 L, Sütő Julis 100 L, Földes Márton 150 L, Barthosné Pál Lidi 60 L, Bodony Jánosné 60 L, Sófalvi Ilona 60 L, Kovács Mária 100 L, Kozma Károly 100 L, Patakfalvi János 60 L, Tamás Zsigmond 60 L, Fancsali Judit 50 L, Momorlan Mária 200 L, Albert Gáborné 60 L, Axenta Pálné 100 L, Karaki János 200 L,

Dr. Mátyás Ernő 1000 L, Maschek Antalné 200 L, Béla Sándor 100 L, Kovács Mihályné 500 L, Kálmán András 1000, Magyar Zsigmondné 100 L, Pálffy Gyula 50 L, Torday Albertné 60 L, László András 100 L, Gabor Mihály 50 L, Péter Márton 100 L, Szentpáli Eszter 100 L, Csép István 500 L, Szilágyi Károlyné 60 L, Kibédy Mihály 150 L, Gotthárd Domokos 60 L-t. Hivünk legnagyobb része megértéssel fogadta Kilyén Ferenc egyházi adószedőnket, majd Jakab Vilma egyházi adószedőnöt. Voltak azonban — sajnos — olyanok is, akik a legkisebb megértést sem mutatták. Többen a legminimálisabb egyházi adó fizetése alól is igyekeznek kivonni magukat. Többen arra hivatkoznak, hogy otthon fizetnek egyházi adót. Az egyházi adó fizetésre nézve szervezeti szabályzatunk azt mondja, hogy „Ha valaki illetékes egyházközségén kívül más egyházközségben is rendszeren és állandóan hordozza az egyházi terheket, ott is gyakorolhatja az egyháztagokat megillető jogokat. Aki egyházközségéből más egyházközségbe költözik, hat hétig az előbbi, azután az utóbbi egyházközség tagjának tekintetik.“ (6. és 7. §.) A legsajnosabb esetünk az volt, amikor egy családnál azon a címen sokalták a befizetendő egyházi adót, hogy nekik nincsen gyermekük, akinek az érdekében az egyházat pártolják. Ehez megjegyzést fűzni is felesleges.

Unitárius Közlönyre előfizetési díjat, illetve adományt adtak: Keresztesi Albertné 50 L, Czoguly Róza 50 L, Kolozsváry Dénes 40 L, Móra Jánosné 50 L, Jakab Dénes 40 L, Lőrincz Albert 40 L, Schorsch Jánosné (1939—40) 80 L, Köntés Annus (1939—40) 80 L, Benedek Ida 50 L, Péter István 40 L, Nagy Ferencné 40 L, Ifj. Szolga János 40 L, Gábor Mihály 40 L, Roth Juliusné 50 L, Szondy Mózes 40 L, Koppándy Ferenc 40 L, Sütő Julis 40 L, Földes Marton 40 L, Bodony Jánosné 40 L, Barthosné Pál Lidi 40 L, Gyarmathy Sándor 40 L, Sófalvi Ilona 40 L, Kovács Mária 40 L, Kozma Károly 40 L, Patakfalvy János 40 L, Tamás Zsigmond 40 L, Székely János 40 L, özv. Trimfa Dénesné 40 L, Fancsali Judit 50 L, Albert Gáborné 40 L, Maschek Antalné 50 L, Axenta Pálné 40 L, Kisgyörgy Anna 40 L, Karaki János 40 L, Kovács Mihályné 50 L, Béla Sándor 40 L, Kálmán András 100 L, Torday Albertné 40 L, Pálffy Gyula 40 L, Steniléné Bálázs Eszter 50 L, Péter Márton 40 L, Momorlan Maria 40 L, Csép István 40 L, Darkó János 40 L, Szilágyi Károlyné 40 L, Kibédy Mihály 40 L, Jakab Gyula 100 L, Dr. Mátyás Ernő 50 L-t.

Anyák napját június 9-en tartjuk meg, az istentisztelet keretében.

Kirándulást rendezünk június 8-án, szombaton, az Adronache erdőbe. Indulás d. e. 1/2 10-kor a lelkészi hivatalból, találkozás a máshelyről indulókkal a Sos. Colentina-n az egyes villamos végállomásánál s onnan indulás tovább 1/2 11-kor. Tavalyi és tavalyelőtti kirándulásaink szépen sikerültek. Reméljük, hogy az idén még többen leszünk. Eddigi kirándulásaink a pantelimoni erdőben voltak; az idén oda nem lehet kirándulni s azért megyünk az Adronache erdőbe.

Rendkívüli közgyűlést tartunk június harmadik vasárnapján, vagyis június 16-an, d. e. istentisztelet után a ref. elemi IV. o. tantermében. Tárgysorozat: 1. Gyűlés megnyitása, jegyzőkönyv-hitelesítők felkérése. 2. Mult gyűlés jegyzőkönyve felolvasása. 3. Egy keblitanácsosi tisztség beöltése. 4. Pótköltségvetés készítése. 5. Esperesi vizsgálat két evenkénti tartása. 6. Előterjesztések. 7. Indítványok, melyek a gyűlés ideje előtt legalább 24 órával írásban beadandók a lelkészi hivatalhoz.

Gyermeknyaraltatásunk céljára a megértő szívek támogatását kérjük. Szükségünk lenne 2000 L-re, öt gyermek nyaraltatásához. Keitőnek van helye rokonainál (Dicsőszentmártonban) s három részére helyet keresünk. Egy fiu 8, egy másik 11 éves s a kislány 13 éves. Mindannyiunknak szüksége van nyelvünk megfelelő elsajátítására, jó falusi levegőre s jó táplálkozásra. Különben mind egészséges, jómagaviseletű gyermekek. Jelentkezéseket kérjük minél hamarabb lelkészi hivatalunkkal közölni. Adományok szintén lelkészi hivatalunk címére küldendők, a cél megjelölésével.

Istentiszteletünk minden vasárnap d. e. pontosan $\frac{1}{2}$ 11 órai kezdettel vannak, a ref. elemi isk. IV. o. tantermében, Str Sf. Voevozi 50.

Minden megkeresés és az egyházközségünk fenntartására szánt adomány a következő címre küldendő: Oficiul Parohial Unitarian, București 2. Str. Barababia 47. II. Telefonszámunk: 5-45-79.

Tartalom. Józán Miklós: „Örök Székely”. (Vers). 117 old. Dr. Csiky Gábor: Biblia. 118 old. Dull Lászlóné Szent-Iványi Anna: Templomban. (Vers). 119 old. Murvay Julia: Az édesanya. 120 old. Buzogány Kálmán: Emlékeim. VI-ik közl. 122 old. Dr. Fikker János: E. K. Tanács hírei. 124 old. D. M.: Lókodi Sándor Gergely. (Nekrológ). 126 old. Bencze Gyula: A dalkörök, mint a népnevelés eszközei. 128 old. Tűzhely mellett. Kővári Jakab: Csudálmány-e, vagy csodálmány? 130 old. Benedek Elek: Firtos lova. 132 old. Irodalom. 133 old. Egyházi és iskolai hírek. 134 old. A bucarești unitárius egyházközség hírei. 138 old.

Az „Unitárius Közlöny” megjelenik havonta.
Tipografia „Pallas” könyvnyomda Cluj, Strada Viăhuța 3.

Lakásváltoztatás bejelentendő!

Ormeniș, p. Augustin: jud. Treiscauna.

Romania

25 bani Posta